

В 2021 році бібліотека увійшла до складу Централізованої бібліотечної системи Хмельницької міської територіальної громади. Книжковий фонд становить понад 3700 документів, читачами є близько 500 іванківчан, з них — 190 дітей. З 1996 року книгозбірню очолює Тетяна Гаврилук.

Бібліотека співпрацює з місцевим лицем, Іванковецькою філією Центра культури і дозвілля старостинського округу з центром в с. Олешин. Спільно проводять культурно-мистецькі заходи для мешканців старостату.

Іванковецьку філію Центра культури і дозвілля старостинського округу з центром в с. Олешин вже 15 років очолює Раїса Грицина. При закладі діють: вокальна група «Животоки», клубні об'єднання «Благовіст» та «Джерела», «Краєзнавець», мистецький гурток «Етюд».

У 1988 році розпочалося будівництво нової школи.

З 2021 року — Іванковецький ліцей Хмельницької міської ради (директор Оксана Бондар).

У 2017 році в селі Іванківці відбулося відкриття й освячення нового храму Святого Афанасія Афонського. Церква без ікон, збудована у візантійському стилі з притаманними тільки йому куполами — маківками.

Відомі люди села:

Левицький Віктор Григорович (1821-1896) – генерал-майор медичної служби, меценат

Чекірда Віктор (Чорний Ворон) (1894–1964)— військовий діяч часів УНР, повстанський отаман.

Дідух Володимир Євгенович (1937-2016) — співак, народний артист України.

Смоляк Віталій Єлисеїнович (1915-1982) — актор і режисер. Народний артист України.

Мацейко Василь Степанович (1943) – заслужений журналіст України.

Андрій Васильович Мацейко – теле- та радіожурналіст (1968-2022).

Ставінога Юхим Васильович (1922-2010) – директор Іванковецької школи.

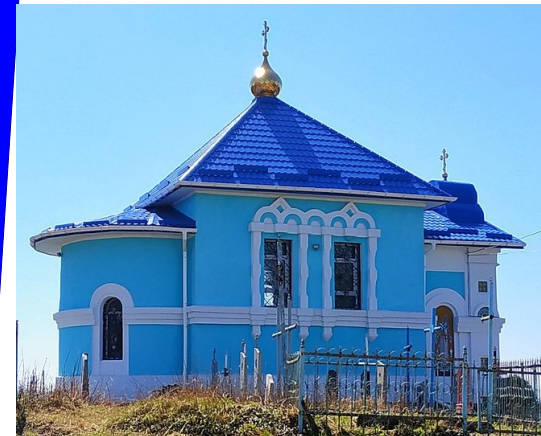
Мардзялко Левідор Васильович – (1922-1998) – заслужений лікар України.

Лукашук Олександр Ілліч (1926-2011) – заслужений працівник культури, відмінник освіти.

Жителі села Іванківці – справжні патріоти України. Серед них є люди, які були учасниками Помаранчевої революції та Революції гідності, а також російсько-української війни. Захищаючи суверенітет та територіальну цілісність України, під час війни загинули: Олександр Гарадчук, Ігор Балда, Сергій Палій, Олександр Бохонок.

Хмельницька міська рада
Управління культури і туризму
Централізована бібліотечна система
Хмельницької міської
територіальної громади
Центральна публічна бібліотека

Церква Святителя Григорія Богослова

ІВАНКІВЦІ: історія і сьогодення

Інформаційний буклет

Хмельницький, 2023

Село **Іванківці** старостинського округу з центром в Олешині Хмельницької міської територіальної громади Хмельницького району Хмельницької області знаходиться за 5 км від обласного центру. Кількість населення — 800 осіб.

Розташоване на двох довгастих пагорбах. На околиці протікає невеличка річка, яка впадає в р. Південний Буг. Місцеві жителі назвали її Зеленою.

У 1789 році село належало до міста Проскурова і було у володінні Констанції Замойської (з родини Чарторийських). До 1800 року входило до складу Олешина і мало назву — Іванківці Олешинські. Лише у 1800 році стало самостійним населеним пунктом. Про виникнення назви села Іванківці немає ні речових, ні письмових пам'яток.

Іванківці та ще три села колишнього Проскурівського староства наприкінці XVIII століття російська імператриця Катерина II подарувала графові Івану Гудовичу. Далі власником села став його син — генерал-майор у відставці Кирило Гудович.

Важливою галуззю в побуті селян стало ткацтво. Ткацький верстат був у кожній хаті. Ткацькі станки й верстати виготовляли спеціальні майстри. З багатьох навколишніх сіл привозили селяни пряжу на полотно. Пряли тут за гроші й продукти сільського господарства. З Проскурова підрядники возили клоччя, яке також пряли. Чимало селян працювали сезонно, частина чоловіків виїжджала на заробітки в Жмеринку, Одесу.

Віктор Григорович Левицький — видатний діяч і меценат, лікар, кавалер ордена Святої Анни, генерал царської армії ім'я якого вписано в історію с. Іванківці. На кошти Левицького, дитячі роки якого минули в Іванківцях, де був священником його батько, в 1890 році відкрито цвинтарну церкву Григорія Богослова, яка збереглася донині, та однокласне ремісниче училище і школу, в якому навчання розпочато в 1892 році.

Жителі постраждали від Голодомору 1932–1933 років. Навесні 1933 року в приміщенні старої школи організували столову, де роздавали безплатні обіди.

Від липня 1941 до березня 1944 село було під німецько-фашистською окупацією. Цей період загалом тривав 993 дні. 24 березня 1944 року село звільнили.

У післявоєнні часи в Іванківцях збудували велику свиноферму, птахоферму, тракторний стан, закупили нові трактори, комбайни.

В 1968 році встановлено обеліск на місці старенького пам'ятного знака, де були поховані 28 бійців, що загинули за звільнення села.

Значний внесок у розвиток села зробив Анатолій Главацький, який з 1985 по 2002 рік працював головою Олешинської сільської ради.

У 1985–1986 роках проведено реконструкцію будинку культури, площа якого збільшилася майже в 4 рази. Встановлено водяне опалення, газифіковано фельдшерсько-акушерський пункт, будинок культури та школу.

За сприяння директора радгоспу Михайла Луцишина встановлено *пам'ятник воїнам-односельцям*.

У селі діють: Іванковецький ліцей, ЗДО «Джерельце» (завідувачка Ірина Зозуля), Іванковецька філія ЦКД старостинського округу з центром у с. Олешин, бібліотека-філія № 23, медичний пункт тимчасового базування (завідувач Андрій Довганюк), два храми ПЦУ, відділення Нової Пошти № 1, три магазини.

Іванковецька бібліотека розпочала свою діяльність з хати-читальні у 1923 році. Перша згадка датується 1925 роком. У селі тоді активно працював клуб, при якому і діяла книгозбірня. Приміщення, де знаходиться бібліотека, звели ще в 1890 році. Побудував його Віктор Григорович Левицький.